

Jan Charytański

"Ich werde mit dir sein :
Meditationen zu den Fünf Bücher
Moses", Alfons Dreissler,
Freiburg-Basel-Wien 1969 : [recenzja]

Collectanea Theologica 42/1, 219

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wstępach, nie zawsze jest dostrzegalna w ujmowaniu poszczególnych opowiadań na przykład o cudach Jezusa Chrystusa. Pewnym brakiem, zdaje się, jest również styl tytułów poszczególnych grup tematycznych czy perykop, ujętych zbyt wydarzeniowo bez wyraźnego podkreślenia teologii, przepowiadania. Czytelnik mimo woli może poprzestać na samym wydarzeniu nie dostrzegając jego kerymatycznej wypowiedzi. Nigdzie również nie odnajdziemy nawiązania do życia, ukazania perspektywy horyzontalnej objawienia.

Ks. Jan Charytański SJ Warszawa

Alfons DEISSLER, *Ich werde mit dir sein. Meditationen zu den Fünf Bücher Moses*, Freiburg—Basel—Wien 1969, Herder, s. 156.

W Kościele posoborowym Pismo św. ma stać się istotnym źródłem wszelkiego nauczania, a także całego życia wiary. W zreformowanej liturgii wierni spotykają się bogactwem czytań zarówno z Nowego i Starego Testamentu. Istnieje jednak zasadnicza trudność. Większość wiernych, nawet religijnie zaangażowanych i posiadających wyższe wykształcenie, nie jest przygotowana do przyjęcia we wierze posłannictwa Pisma św. Wychowanie religijne, jakie otrzymali katolicy zachodnioniemieccy w swych latach dziecięcych, nie przygotowało ich na wielkie zmiany, jakie zaszły w bilistycie katolickiej ostatnich lat. Myśl o naglącej potrzebie przygotowania wiernych nakłoniła Alfonsa Deisslera, znanego biblistę z Fryburga, do przygotowania omawianej książki.

Zasadniczym tematem książki jest Pięcioksiąg Mojżesza, zdaniem autora nie wykorzystywany należycie w katechezie i w duszpasterstwie. Zgodnie z nauką współczesnej biblistyki autor nie przechodzi ksiąg w ich obecnym układzie, ale rozpoczyna od podstawowego doświadczenia narodu wybranego tj. od Wyjścia. Omawia objawienie imienia Bożego, prawo Przymierza, zawarcie Przymierza, duchowość Przymierza i wreszcie wyznanie wiary, podkreślające Boga zaangażowanego w historię swego ludu. Można powiedzieć, że tak właśnie określa autor istotny sens tych rozdziałów Pisma św. nadając im tytuł „Bóg i lud Boży”.

Cofając się niejako autor omawia powołanie Abrahama i jego wiarę, przymierze Abrahamowe, a wreszcie sen Jakuba. Autor podkreśla przede wszystkim, jak doświadczenie wyjścia rzutowało na ujęcie wydarzeń poprzedzających. Temu działowi nadał autor tytuł „Bóg i Ojcowie”.

Dopiero na końcu książeczki omawia autor pierwsze rozdziały księgi Rodzaju, jahwistyczny i kapłański opis stworzenia, wtargnięcie grzechu w życie człowieka, historię Abla i Kaina, a wreszcie przymierze z Noem. Tu również podkreśla autor specyficzną perspektywę, przenikającą wszystkie te opowiadania biblijne, a mianowicie historię Boga z ludźmi.

W każdym rozdziale tej niewielkiej książeczki autor na pierwszym miejscu zaznacza czytelnika z historią redakcji i historią rozwoju form danego tekstu, przede wszystkim jednak główny akcent kładzie na myśli teologicznej, oraz aktualności tego tekstu w życiu Kościoła poprzez związek z Jezusem Chrystusem.

Autor potrafi mówić o sprawach najtrudniejszych w sposób przystępny i przekonujący. Książka przeznaczona jest przede wszystkim dla katolików świeckich, wydaje się jednak, że można ją polecić wszystkim katechetom. Pomoże na pewno w przygotowaniu autentycznego wykładu Pisma św. dla katechizowanych.

Ks. Jan Charytański SJ Warszawa